

Budapest Festival Orchestra 11

Iván Fischer

DIUMENGE, 20 DE MARÇ DE 2016 – 20.30 h

Sala de Concerts

Gerhild Romberger, mezzosoprano

Orfeó Català (dones) (Josep Vila i Casañas, director)

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma i Pedrals, directora)

Budapest Festival Orchestra

Iván Fischer, director

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 3, en Re menor

1. *Kräftig entschieden* (Vigorós i decisiu)
2. *Tempo di Menuetto* (Tempo de minuet)
3. *Comodo (Scherzando)* (Comfortable, igual que un scherzo)
4. *Sehr langsam--Misterioso* (Molt lent, Misteriós)
5. *Lustig im Tempo und keck im Ausdruck* (Divertit en tempo i descarat en expressió)
6. *Langsam--Ruhevoll--Empfunden* (Lent, tranquil, sentit)

Durada del concert: 95' sense pausa

Tots sou part del Palau

Mecenases Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Hoteles Catalonia — IATI Seguros — La Fageda — Loteria de Catalunya — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion — Vesta Rehabilitación

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenases d'Honor

Comentari

“La meua simfonia serà alguna cosa que el món encara no ha escoltat. Tota la natura troba en ella una veu per relatar quelcom profundament misteriós, quelcom que només pressentim en somnis. Et diré que certs passatges quasi m’espanten. He arribat a preguntar-me si realment hauria d’escriure-la.”

Fragment de la carta que Gustav Mahler envià a la seva amiga Natalia Bauer-Lechen quan estava component la *Tercera Simfonia*

La *Tercera Simfonia* de Mahler és una obra tan extensa, tan plena de significats, tan variada i tan extrema, que supera, en aquests àmbits, qualsevol altre projecte simfònic amb què es pugui comparar. Si en la primera i segona simfonies Mahler adopta el punt de vista de l’home que pateix i lluita, en aquesta, en canvi, l’autor s’endinsa fins al cor mateix de l’existència per posar música a la natura, al món, a tot el cosmos. Aquesta simfonia es pot descriure com un viatge filosòfic ascendent des de la matèria física com a primera etapa fins a l’amor com a última i més elevada estació.

Després d’una vigorosa introducció, segueixen uns passatges que, segons el mateix compositor, *“quasi no es pot dir que sigui música, són sons de la natura”*. *“És quelcom misteriós, es tracta de la forma en què la vida va obrint-se camí gradualment sortint de la matèria inanimada i, a mesura que la vida avança, adopta formes cada vegada més desenvolupades: flors, animals, homes, fins a l’esfera dels esperits, els àngels. En algun moment he pensat d’anomenar aquest moviment «El que em diuen les muntanyes».”*

Amb més de mitja hora de durada, aquest primer moviment presenta, també, marxes fúnebres i marxes de caire marcial i un final apoteòsic optimista i vital; en paraules de Mahler: *“una immensitat de persones desfilant, mai s’ha vist res de semblant!”*.

Mahler va posar títols als moviments i a la simfonia sencera, després els va anar canviant i al final va decidir deixar la música sola, sense cap nom ni explicació. Tanmateix, conèixer aquests títols ens permet seguir millor el programa que el compositor tenia al cap. El primer moviment, enorme, grandios i terrible, mostra les forces salvatges de la creació i s’havia de dir “El despertar de l’estiu”. El segon s’havia de dir “El que em diuen les flors del prat”. I el tercer, “El que em diuen els animals del bosc”. Referències explícites a la vida vegetal i animal.

El quart, “El que em diu la nit”, fa referència a la naturalesa humana i per això hi introdueix la veu d’una mezzo, que canta un fragment del Zaratustra de Nietzsche: *“Profund és el patiment del món, però el plaer és més intens que el patiment [...] tot plaer anhela eternitat, profunda eternitat.”* Cap altres paraules podien reflectir millor el pensament de Mahler en aquells temps, profundament influït per la lectura de *La gaia ciència* de Nietzsche. De fet, Mahler va sospesar titular la simfonia sencera com “La meua alegre saviesa”, concepte que sorgeix de l’esmentada obra de Nietzsche per expressar la seva visió del món. Una visió nova, alliberada d’anteriors restriccions morals i filosòfiques.

El cinquè temps, i següent estadi d’aquest viatge ascendent, l’havia titulat “El que em diuen les campanes del matí”, i fa referència als àngels. Aquí inclou cor femení i cor de nens. La lletra és del cicle de poemes populars *El*

cor màgic dels infants i parla de pecats i tristesa, però els supera amb perdó i alegria.

El sisè i conclusiu moviment és un temps lent emotiu i optimista, que havia de portar per títol “El que em diu l’Amor”. Així, doncs, l’última parada, l’estadi més elevat del viatge és l’amor.

Mahler sorprèn prescindint de veu i text en aquest moviment final (en les altres simfonies amb veus solistes o cors, aquests són presents sempre al final). Aquesta renúncia pot ser interpretada com la voluntat de Mahler d’arribar a l’estadi més elevat només amb música. Ha començat amb orquestra sola per expressar la terra, les plantes i els animals, ha necessitat la paraula per expressar la humanitat i els àngels (i aquí paraula es pot entendre com a poesia i com a pensament), però quan vol anar més enllà, quan vol expressar el misteri i la grandesa de l’Amor, només la música sola hi pot arribar. Només aquesta pot anar més enllà del text (qui diu text, diu parla, diu pensament) i, així, reflectir el misteri i la grandesa de l’Amor.

Mahler, acusat moltes vegades de pessimista, d’estar sempre sotmès als dictats de la tragèdia i de tenir un humor macabre, acaba la seva simfonia en què descriu el cosmos amb un serè i enorme temps lent ple d’esperança i optimisme.

Joan Oller i Cuartero, director general de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

Discografia

Gustav Mahler:

Simfonia núm. 3, en Re menor

Anna Larsson. Tölzer Knabenchor. Arnold Schoenberg Chor. Lucerne Festival Orchestra. Claudio Abbado. Euroarts DVD.

Jessye Norman. Wiener Sängerknaben. Konzertvereinigung Wiener Saatsoperchor. Wiener Philharmoniker. Claudio Abbado. Deutsche Grammophon.

Anne Sofie von Otter. Wiener Sängerknaben. Wiener Singverein. Wiener Philharmoniker. Pierre Boulez. Deutsche Grammophon.

Marjorie Thomas. Tölzer Knabenchor. Symphonie-Orchester und Chor des Bayerischen Rundfunks. Rafael Kubelik. Audite.

Christa Ludwig. Brooklyn Boys Chorus. New York Choral Artists. New York Philharmonic. Leonard Bernstein. Deutsche Grammophon.

Bernarda Fink. Boys of the Breda Sacrament Choir. Netherlands Radio Choir. Royal Concertgebouw Orchestra. Mariss Jansons. RCO Live.

Michelle De Young. Chicago Children’s Choir. Chicago Symphony Chorus. Chicago Symphony Orchestra. Bernard Haitink. CSO-Resound.

Mihoko Fujimora. Bamberg Cathedral Boys Choir. Bamberger Symphoniker Orchester und Chor. Jonathan Nott. Tudor.

Norma Procter. Wandsworth Boys Chorus. Ambrosian Singers. London Symphony Orchestra. Jascha Horenstein. Unicorn-Kanchana.

Selecció a càrrec de **Javier Pérez Senz**, periodista i crític musical

Textos

Gustav Mahler
Símfonia núm. 3 en Re menor

Also sprach Zarathustra:

*O Mensch! Gib Acht!
Was spricht die tiefe Mitternacht?
"Ich schlief, ich schlief—,
aus tiefem Traum bin ich erwacht:—
Die Welt ist tief,
und tiefer als der Tag gedacht.
Tief ist ihr Weh—,
Lust—tiefer noch als Herzeleid.
Weh spricht: Vergeh!
Doch all' Lust will Ewigkeit—,
—will tiefe, tiefe Ewigkeit!"*

Des Knaben Wunderhorn

*Es sangen drei Engel einen süßen Gesang,
mit Freuden se selig in dem Himmel klang.
Sie jauchzten fröhlich auch dabei:
daß Petrus sei von Sünden frei!
Und als der Herr Jesus zu Tische saß,
mit seinen zwölf Jüngern das Abendmahl aß,
da sprach der Herr Jesus: "Was stehst du denn
hier?
Wenn ich dich anseh', so weinst du mir!"
"Und sollt' ich nicht weinen, du gütiger Gott?
Ich hab' übertreten die zehn Gebot!
Ich gehe und weine ja bitterlich!
Ach komm und erbarme dich über mich!"
"Hast du denn übertreten die zehen Gebot,
so fall auf die Knie und bete zu Gott!
Liebe nur Gott in all Zeit!
So wirst du erlangen die himmlische Freud'."
Die himmlische Freud' ist eine selige Stadt,
die himmlische Freud', die kein Ende mehr hat!
Die himmlische Freude war Petro bereit't,
durch Jesum und allen zur Seligkeit.*

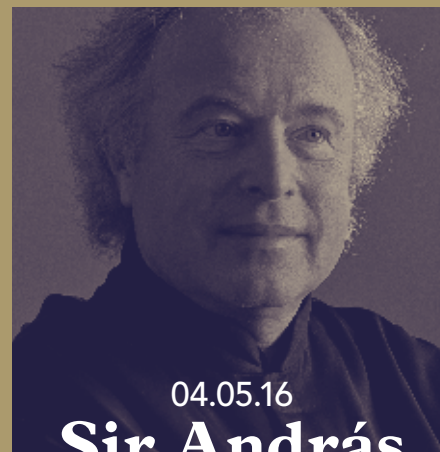
Així parlà Zarathustra

*Oh, home, vés amb compte!
Què diu la negra nit?
Jo dormia!
M'he despertat del son profund!
El món és profund!
I ben pensat, més profund que el dia!
Profund, profund el seu dolor!
El desig, més profund encara que les penes
del cor!
El dolor diu: vés-te'n!
Però tots els desigs clamen eternitat,
clama la profunda, profunda eternitat.*

Des Knaben Wunderhorn

*Tres àngels cantaven una dolça cançó
que fins al cel sonava amb alegria i felicitat
joiosos proclamaven
l'alliberament de Pere de sos pecats
i el Senyor Jesús seia a taula
amb els dotze deixebles quan va dir:
Què hi fas, aquí aturat?
Quan et miro, plores!
¿No he de plorar, oh, Déu de pietat?
He mancat als deu Manaments
i per això amb amargor ploraré.
No ploris pas!
Oh, tingueu pietat!
Si has desobeït els deu Manaments,
agenollat i prega a Déu!
Estima sempre Déu només!
Així assoliràs l'alegria celestial.
L'alegria celestial es una ciutat beneïda!
L'alegria celestial ja no té fi!
L'alegria celestial fou donada a Pere
per mitjà de Jesús, per al grat de tothom.*

El Palau *batega*, viu-lo *en directe!*

04.05.16

**Sir András
Schiff**

Darreres grans sonates

16.06.16

**Christie & Les
Arts Florissants**

Missa en Si menor de Bach

Gaudeix d'un 15% de descompte en la compra
d'entrades per a aquests dos concerts
a www.palaumusica.cat
amb el codi promocional **ProgP100**

Com fer servir un codi promocional online: www.palaumusica.cat/promocions

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

Més informació:
Tel. 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat

Biografies

Gerhild Romberger, mezzosoprano

Nascuda Emsland (Baixa Saxònia, Alemanya), estudià música al Conservatori de Detmold, va rebre classes de cant de Heiner Eckels i es graduà amb premi en repertori de concert. Amplià coneixements de lied amb Mitsuko Shirai i Hartmut Höll. Actualment viu a Detmold, on ha fet de professora de cant al Conservatori.

Com a mezzosoprano, s'ha centrat especialment en els recitals de lied i també en música contemporània. El seu ampli repertori inclou la majoria de papers de contralt i mezzosoprano d'oratoris i música de concert dels períodes barroc, clàssic i romàntic, i també del segle xx.

Recentment destaquen els seus concerts amb Manfred Honeck, en les simfonies de Mahler, *Missa Solemnis* de Beethoven i *Grosse Messe* de Walter Braunfels. Ha col·laborat amb R. Chailly, T. Hengelbrock, E. Guttenberg, H. Blomstedt, K. Nagano, G. Dudamel, entre d'altres, i ha actuat amb l'Orchester der KlangVerwaltung, orquestres simfòniques de la ràdio alemanyes (Norddeutscher, Bayerischer, Westdeutscher i Mitteldeutscher), Filharmònica de Berlín, Gewandhausorchester de Leipzig, Los Angeles Philharmonic, Pittsburgh Symphony Orchestra, Israel Philharmonic Orchestra, entre d'altres.

La seva agenda aquesta temporada inclou *Faust Szenen* amb la Simfònica de Viena i D. Harding, la *Missa en Do major* de Beethoven a La Scala amb F. Welser-Möst, i amb l'Orquestra Gulbenkian, dirigida per S. Mälkki, *Lied von der Erde* de Mahler a Lisboa. El febrer passat va intervenir en *Paradies und die Peri* de Schumann amb la Simfònica de Bamberg i D. Harding. També participa en la gira i enregistrament de la *Tercera* de Mahler amb la Budapest Festival Orchestra i I. Fischer, i que novament interpretarà amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera i B. Haitink.

Orfeó Català

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Aquests valors n'han marcat la trajectòria fins a l'actualitat. Té la seu al Palau de la Música Catalana, construït entre el 1905 i el 1908 i declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO. Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres universals. Ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional, com R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit o L. Maazel, entre d'altres. Des del 1998 Josep Vila i Casañas n'és el director titular. L'1 de juliol de 2013 va interpretar el *Requiem* de G. Fauré amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín sota la direcció de Sir Simon Rattle al Palau. El febrer de 2014 l'Orfeó va oferir un concert a la Sala Gulbenkian de Lisboa; el gener de 2015 va actuar al Palau al costat de l'Orquestra Sinfònica Simón Bolívar de Venezuela, sota la direcció de G. Dudamel i el mes de juliol passat va debutar sota la batuta de D. Barenboim al costat de l'Staatskapelle Berlin per interpretar les *Quattro pezzi sacri* de Verdi a Palau 100. La presència internacional més recent de l'Orfeó Català va ser, l'abril de 2015, el concert al Royal Festival Hall de Londres actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de L. Janáček. També a Londres va actuar en solitari en un concert de música coral al Cadogan Hall, en el marc del festival Choral at Cadogan! El mes de maig de 2016, el cor celebrarà el seu 125è aniversari amb un concert al Palau. A final del mateix mes farà una gira per Itàlia al costat de la Mahler Chamber Orchestra, sota la direcció de D. Gatti, amb la *Novena Simfonia* de L. van Beethoven.

Cor Infantil de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per cantaires d'11 a 16 anys. Va ser fundat, i dirigit fins al 2008, per Elisenda Carrasco i Ribot. Des d'aleshores Glòria Coma i Pedrals n'és la directora i Pau Casan el pianista. Ha actuat arreu de Catalunya, a l'Estat espanyol i a Europa. Ha col·laborat amb orquestres i cors de prestigi, com la Rundfunksinfonieorchester, RIAS Kammerchor, o Monteverdi Choir juntament amb els English Baroque Soloists. També ha treballat amb directors com Erkki Pohjola, Pasi Hyökki, Manuel Valdivieso, Marzio Conti, Juan José Mena, Marek Janowski, Sir J. E. Gardiner, S. Bychkov, Z. Mehta, Víctor Pablo Pérez i Pablo González, entre d'altres. Ha participat en produccions d'òpera del Gran Teatre del Liceu, ha treballat amb la companyia Comediants i amb el director d'escena Dani Coma. Ha enregistrat els CD *L'assemblea dels infants* (Auditori de Barcelona, 2004), *Encants del món* (Columna Música, 2011) i *Cançons per a la mainada* (Esbart Català de Dansaires, 2012). El 2013 va rebre el tercer premi en la modalitat de cors infantils al Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. El 2015 interpretà la banda sonora d'*El senyor dels anells* amb l'OBC a l'Auditori de Barcelona i la producció *My favorite things* al Palau. Recentment ha interpretat la *Passió segons Sant Mateu* de Bach juntament amb el Monteverdi Choir i the English Baroque Soloists, dirigits per Sir J. E. Gardiner, dintre el cicle Palau 100 Bach. La propera primavera interpretarà l'òpera *Hansel i Gretel* de Humperdinck amb l'Orquestra de Cambra de Granollers, sota la direcció musical de Josep Vila i Jover i escènica a càrrec de Comediants, dintre el Cicle Coral Orfeó Català.

L'Escola Coral de l'Orfeó Català rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Budapest Festival Orchestra

Considerada una de les deu millors orquestres del món, té com a figura clau el director musical Iván Fischer, fundador amb Zoltán Kocsis. L'orquestra impulsa les qualitats artístiques dels músics i el treball en comú que permet el seu so orquestral homogeni, reconegut pel públic i la crítica, juntament amb el seu persuasiu dinamisme musical.

Ha estat dirigida per batutes estel·lars, com Sir G. Solti, principal director convidat fins a la seva mort, Y. Menuhin, P. Zukerman, G. Kremer, R. Lupu, S. Vêgh, A. Schiff i R. Goode. Igualment, convida joves músics i cantants de renom internacional.

La BFO participa als esdeveniments i a les sales de concerts més importants del món, com el Carnegie Hall i Lincoln Center a Nova York, Musikverein de Viena, Royal Concertgebouw d'Amsterdam i al Royal Albert Hall de Londres. Ha estat repetidament al Mostly Mozart Festival, Festspiele de Salzburg i Edinburgh International Festival.

Té el seu propi festival, organitzat en col·laboració amb el Palau de les Arts de Budapest, ofereix concerts de caràcter comunitari (llars d'infants, d'avis, esglésies...). També impulsa iniciatives juvenils, com els Cocoa Concerts, i els programes Tria el teu instrument per a alumnes de primària. I acosta la música a la gent gran, amb els Cicles de Mitjanit.

El 2008 va ser qualificada com la novena orquestra en el rànquing mundial. El 2013 el «New York Magazine» va distingir la seva producció de *Le nozze di Figaro* com el millor esdeveniment de l'any. Ha guanyat dos Gramophone Awards i la seva Primera Simfonia de Mahler va ser nominada al Grammy. El 2014 l'enregistrament de la Cinquena de Mahler va ser aclamada mundialment i va rebre el Diapason d'Or i el premi com a millor enregistrament de Mahler.

Iván Fischer, director

Va estudiar piano, violí, i també violoncel i composició a Budapest, i posteriorment direcció amb Hans Swarowsky a Viena.

És el fundador de la Budapest Festival Orchestra, alhora que ocupa el càrrec de director musical de la Konzerthaus de Berlín i de titular de la Konzerthausorchester. Recentment la seva reputació s'ha vist incrementada com a compositor, amb obres interpretades als Estats Units, els Països Baixos, Bèlgica, Hongria, Alemanya i Àustria. En el terreny operístic ha dirigit nombroses produccions d'èxit.

La seva llarga relació amb la Budapest Festival Orchestra, que ja ha assolit les trenta temporades, la converteix en una de les relacions més brillants en el panorama de la música clàssica. Les freqüents gires mundials que duen a terme, així com els seus enregistraments aclamats per la crítica i el públic, primer per a Philips Classics i posteriorment per al segell Channel Classics, han contribuït a engrandir la categoria d'Iván Fischer com un dels directors d'orquestra més destacats del panorama mundial.

Com a director convidat ha treballat amb les orquestres simfòniques més rellevants internacionalment. Ha dirigit la Filharmònica de Berlín en més d'una desena d'ocasions, i dedica una quinzena cada any a l'Orquestra Reial del Concertgebouw d'Amsterdam. Així mateix, és convidat sovint per les orquestres simfòniques capdavanteres dels Estats Units, incloent-hi la New York Philharmonic i la Cleveland Orchestra.

Com a director musical, va encapçalar la Kent Opera i l'Opéra National de Lió, així mateix va ser director principal de la National Symphony Orchestra de Washington DC.

Els seus enregistraments han guanyat prestigiosos premis internacionals.

És fundador de la Societat Mahler d'Hongria i patró de l'Acadèmia Kodály Britànica.

Ha rebut la Medalla d'Or de mans del president de la República d'Hongria, així com el Crystal Award del Fòrum Econòmic Mundial pels seus serveis en la promoció internacional de les relacions culturals. El govern francès el va nomenar Chevalier des Arts et des Lettres. I el 2006 va ser guardonat amb el Kossuth Prize, el premi artístic més important hongarès, mentre que el 2011 va rebre el Premi de la Música de la Royal Philharmonic Society, el premi Prima Primmissima d'Hongria i el Premi Avatie d'Holanda. El 2013 va ingressar a la Royal Academy of Music de Londres com a membre honorari.

Formacions

Budapest Festival Orchestra

Violins I Ágnes Bíró Mária Gál-tamási Radu Hrib Erika Illési István Kádár Péter Kostyál Eszter Lesták Bedő Gyöngyvér Oláh Gábor Sipos Csaba Czenke Emese Gulyás Tímea Iván Bence Asztalos Balázs Bujtor Zoltán Tuska	Éva Eckhardt György Kertész Gabriella Liptai Kousay Mahdi Rita Sovány Orsolya Mód László Bánk György Markó
Violins II János Pilz Györgyi Czirók Tibor Gátay Krisztina Haják Zsófia Lezsák Levente Szabó Zsolt Szefcsik Antónia Bodó Noémi Molnár Anikó Mózes Zsuzsa Szlávik Erika Kovács Samuel García García Pál Jász	Contrabaixos Zsolt Fejérvári Károly Kaszás Géza Lajhó László Lévai Attila Martos Csaba Sipos Andrei Mihailescu Alajos H. Zováthy
Violes Ágnes Csoma Miklós Bányai Cecília Bodolai Zoltán Fekete Barna Juhász Nikoletta Reinhardt Nao Yamamoto Csaba Gálfi László Bolyki István Polónyi István Rajncsák György Fazekas	Flautes Erika Sebők Anett Jóköldi Anna Fazekas Bernadett Nagy
Violoncels Péter Szabó Lajos Dvorák	Oboès Victor Aviat Eva Neuszerova Nir Gavrieli Clement Noel
	Clarinets Ákos Ács Roland Csalló Rudolf Szitka Zoltán Szűcs Ákos Pápai
	Fagots Andrea Bressan Dániel Tallián Sándor Patkós Nina Ashton
	Corns Zoltán Szőke Péter Dávida András Szabó Dávid Bereczky Zsombor Nagy

Péter Erdei János Keveházi Balázs Borbély Gergely Molnár
Trompetes Zsolt Czeglédi Tamás Póti Victor Koch Jensen Zoltán Tóth Balázs Tóth

Trombons Balázs Szakszon Attila Sztán Justin Clark Norbert Zakó
Tuba József Bazsinka

Timbales Roland Dénes István Kurcsák

Percussió László Herboly Gáspár Szente Boglárka Fábry Ulf Breuer Gábor Pusztai
--

Arpes Ágnes Polónyi Kinga Katinka Szilágyi

Gerhild Romberger, *cantant*

Iván Fischer, <i>director titular I musical</i> Stefan Englert, <i>director executiu</i> Bence Pócs, <i>màanager de gira</i> Ivett Wolf, <i>assistent de gira</i> Róbert Zentai, <i>màanager d’escenari</i> Sándor Kathi, <i>tècnic</i> Inga Petersen, <i>assistent de producció del mestre Fischer</i>

Orfeoó Català (dones)

Sopranos Ana Belén Ayala M. del Mar Calvet Aida Càmara Beatriz Cordero M. Àngels Custal Núria Custal Raquel García M. Mar Giné Beatriz López Iris López Andrea Mercadal Natàlia Sánchez M. Lluïsa Sans Núria Santaetulària Brenda Sara Núria Valdivieso	Contralts Cristina Arribas Cori Casanova Conxa Fernández Imma García Dolors Graupera Judith Hämmerling Edith López Carla Mateo Aurora Miró Anna Muñoz Bel Nadal Maite Rodríguez Tessa Roos Isis Royo
--	---

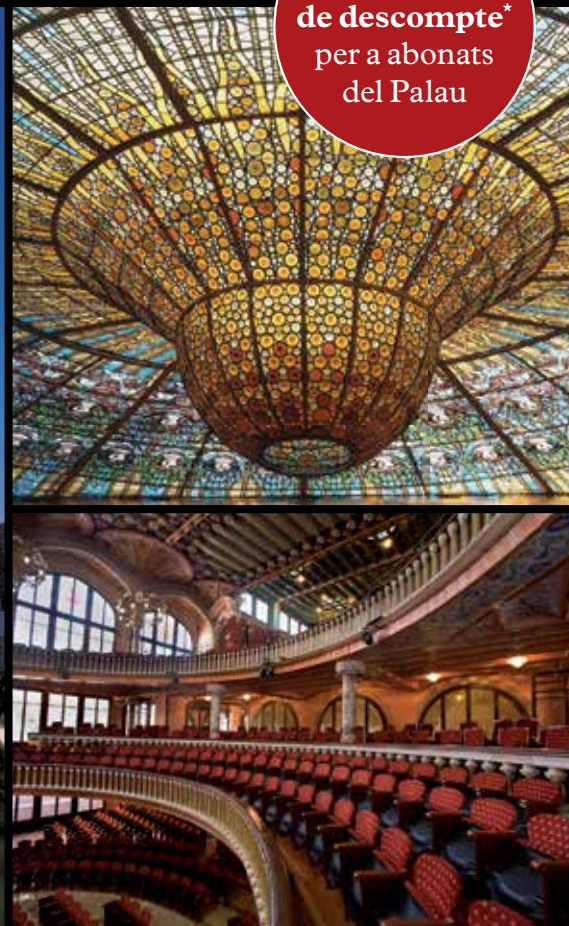
Cor Infantil de l’Orfeoó Català

Sandra Canals Núria Cantó Sira Sadurní Núria Tuset Helena Tuset Martina Dotú Caterina Serrallonga Helena Ayllón Mar Casellas Rita Cots Clàudia Morentin Emma Campàs Amalia Cuenà Cecília Millán Verónica Olivares Mertixell Sánchez	Alba Valdivieso Ada De Llobet Marina Messeguer Laia Velasco Núria Alamús Carla Chivu Jana Ginesta Andrea Granados Darío Litrán Anna Messeguer Jana Sáenz Marina Segura Martino Vega Lea Weinmann
--	---

Palau de la Música Catalana

No te'l pots perdre!

20%
de descompte*
per a abonats
del Palau

* Presentant qualsevol entrada de l'abonament a les Taquilles del Palau

VISITES GUIADES

—en català, castellà, anglès,
francès i italià—

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Palau de la Música 4-6
08003 Barcelona
Telf. 902 475 485

visites@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Aquell any...

1902

Música

Gustav Mahler dirigeix a la ciutat alemanya de Krefeld l'estrena de la seva *Tercera Simfonia*. Havia acabat l'obra sis anys abans, l'estiu de 1896, en un refugi que havia adquirit a la petita localitat d'Steinbach am Attersee, a prop de Salzburg. En aquell moment acabava la seva etapa al capdavant de l'Òpera d'Hamburg, de la qual havia estat director. La *Tercera* es convertirà en la simfonia més llarga del compositor.

Història

Barcelona i altres ciutats industrials catalanes, com Reus, Sabadell, Tarragona o Terrassa, queden paralizades per la vaga general convocada pels sindicats anarquistes. Hi participen uns cent mil obrers del metall, als quals s'afegeixen carreters i forners. Reclamen jornades laborals de nou hores. Els greus enfrontaments entre els manifestants i la Guàrdia Civil provocaran una dotzena de morts a la capital catalana i s'empresonaran més de tres-cents dirigents sindicals.

Art

Gustav Klimt presenta el *Fris de Beethoven*, una de les seves obres més cèlebres i influents. El mural forma part d'una exposició d'homenatge a Beethoven, que té lloc a Viena, i que inclou obres d'altres artistes contraris als corrents més conservadors. Aquest gran fresc de 34 metres d'amplada per 2 d'alçada, representa la *Novena Simfonia* de Beethoven, i des del 1986 es pot contemplar al Museu de la Secessió de Viena.

Cultura

S'estrena al Théâtre Robert Houdin de París *Le voyage dans la Lune* (Viatge a la Lluna) de Georges Méliès. Es tracta d'una pel·lícula muda de ciència-ficció en blanc i negre. Dura catorze minuts. Es basa en dues novel·les (*De la Terra a la Lluna* de Jules Verne i *Els primers homes a la Lluna* de Herbert George Wells) que el mateix Méliès va adaptar amb l'ajuda del seu germà, Gaston.

Ciència

El jove enginyer nord-americà Willis Haviland Carrier, de només 25 anys, inventa la refrigeració moderna, que acabarà esdevenint l'aire condicionat. Carrier dissenya un sistema per controlar la temperatura i la humitat mitjançant tubs refredats, i poder així resoldre els problemes d'un impressor de Brooklyn, a Nova York, a l'hora d'imprimir, pels canvis constants de temperatura i humitat del seu taller.

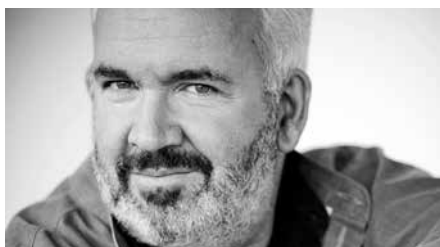
Pere Andreu Jariod, divulgador musical

Propers concerts al Palau

Palau 100

Sala de Concerts

DIMARTS, 29.03.16 - 20.30 h

Chiara Skerath, soprano; **Helena Rasker**, mezzosoprano; **Yann Beuron**, tenor; **York Felix Speer**, baix; **Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana** (Josep Vila i Casañas, director); **Les Musiciens du Louvre**; **Marc Minkowski**, director

W. A. Mozart: *Requiem, en Re menor*, KV 626

Preus: 20, 35, 45, 75 i 125 euros

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIJOUS, 31.03.16 - 20.30 h

Khatia Buniatishvili, piano

M. Ravel: *Gaspard de la nuit*
F. Liszt: *Reminiscence de 'Don Giovanni'*
F. Liszt: *Leggerezza*
F. Liszt: *Feux follets*
F. Liszt: *Campanella*
F. Liszt: *Grand galop chromatique*
Liszt-Horowitz: *Rhapsodie núm. 2*
I. Stravinsky: *Petruixka*

Preus: 15, 25 i 35 euros

Palau 100 Constel·lació

Sala de Concerts

DIVENDRES, 01.04.16 - 20.30 h

Anne-Sophie Mutter, violi i direcció
I Virtuosi

J. S. Bach: *Concert per a dos violins en Re menor*, BWV 1043
A. Previn: *Nonet*
A. Vivaldi: *Les quatre estacions*

Preus: 15, 30, 40, 65 i 100 euros

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DILLUNS, 04.04.16 - 20.30 h

Mark Padmore, tenor
Paul Lewis, piano

L. van Beethoven: *Mailed Op.52 no.4; Neue Liebe, neues Leben*, Op 75 No 2; *Abendlied unterm gestirnten Himmel WoO 150* i *An die ferne Geliebte Op 98*
F. Schubert: *Schwanengesang, D. 957*

Preu: 35 euros